

[Skovmand.]

geringen var kommet til magten efter den så skrækelige foregående regering, at den kunne optræde på den måde.

Jeg vil gerne præcisere med hensyn til u-landene, at det, jeg ønsker man skal sige fra den danske regerings side i de forskellige forhandlinger, er, at de egentlige u-lande — og her tænker jeg ikke på Grækenland og Tyrkiet — skal have lov til at fastsætte toldsatser. Det skal ikke være en betingelse for, at de får adgang til vores markeder, at de giver vores varer adgang til deres markeder. Det lyder så nemt og indlysende med gensidighed, men man må ikke glemme, at u-landene er svage, og at de er det, fordi de igennem årene er blevet udbyttaget af de rige lande.

Med hensyn til det, statsministeren sagde om, at Grønland var en del af Danmark, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der er store områder med mange mennesker, som f.eks. er dele af Frankrig, dele af Holland osv. Jeg tror, vi betræder en farlig vej, hvis vi prøver på at få Grønland med som et dansk egnsudviklingsområde. Jeg vil i hvert fald råde til, at man undersøger disse ting meget nøje, inden man går så vidt.

Jeg fik ikke rigtig noget svar på, hvorvidt der var en risiko for, at andre lande ville tage hånd i hanke med den danske egnsudvikling. Når jeg nævner det, er det, fordi selv de fattigste områder i Danmark vel trods alt er mere velstående end så mange områder i fællesmarkedet, hvortil man ikke giver egnsudviklingsstøtte. På et eller andet tidspunkt vil man vel begynde at lave nogle kriterier for, hvor der kan gives egnsudviklingsstøtte, og det er jeg alvorligt bange for vil komme til at berøre os ubehageligt. Jeg ønsker i hvert fald, man skal være opmærksom på den fare og gardere sig mod den.

Hvad angår forureningen, var jeg vældig glad for statsministerens synspunkter om, at nok skulle man have nogle normer, men at det skulle kunne lade sig gøre at fravige dem i skærpende retning. Men jeg har en temmelig stærk fornemmelse af, at selv om hele denne sal gik ind for den, er det ikke holdningen i Bruxelles. Her tænker jeg på en ting som f.eks. blyet i benzinen. Man skulle jo tro, at man uden videre kunne tillade, at enkelte lande krævede skrappe indgriben over for blyindholdet. Men det vil

omgående støde på stærke erhvervsinteresser, som man jo har stor respekt for i fællesmarkedet, og derfor vil det være et problem. Man er faktisk nødt til konkret at tage stilling fra dansk side: vil man acceptere ensartede normer, der netop bremser de lande, der ønsker at gå i spidsen? Endelig vil jeg sige, at en procedure, der kan forsinke forureningsbekæmpende foranstaltninger i 10 måneder, synes jeg Danmark skulle bestræbe sig på at hindre nogen sinde bliver gennemført.

Knud Bro: Kort tak til hr. Gert Petersen, fordi han klart sagde, hvad han mente med det, han har sagt om Parlamentet. Han ønsker, at det skal være svagt, fordi han er bange for en videreførelse af samarbejdet. Som eksempel herpå vil jeg bare nævne miljøpolitikken. Jeg er overbevist om, at hvis man skal have mere drivkraft i miljøpolitikken i Fællesskabet i Europa, skal det bl.a. komme fra Parlamentet og fra Kommissionen. Hvis man sammenholder det, der foreløbig er kommet fra Kommissionen, med det, der er kommet fra ministrene i Fællesskabet, må man nok sige, at det er Parlamentet, man får brug for.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg vil gerne sige til hr. Skovmand, at jeg ikke søgte at latterliggøre ham, men kun at fastholde, at vi her i denne sal har debatteret problemet om den økonomisk-monetære union mange gange, og at der har været klart flertal for, at den del af den økonomisk-monetære union, Danmark var interesseret i, bestod i, at vi fik stabilitet på valutaområdet, mens vi derimod ikke var interesseret i de mere vidtgående ideer, der var indeholdt i Werner-planen.

Til hr. Gert Petersen vil jeg gerne sige, at hvis hr. Gert Petersen havde forestillet sig, at man på nuværende tidspunkt allerede skulle have hørt fra os, der gik ind for fællesmarkedet, at vi forholdt os kritiske eller negative på en række punkter, hvilket skulle stille os på linje med de tidligere nejsigere, forstår jeg udmærket, at han finder, at denne her debat har været deprimerende, for der har ikke været grundlag for, at vi skulle skifte standpunkt.